

je, kakor dokazuje Winterfeld, vzel za svoje najlepše, zaradi svoje nedosežno lepo izražene pobožnosti občudovane melodije v oratoriju »Mesija« napeve iz svojih posvetnih, večinoma erotičnih duetov, ki jih je spisal prej za princezinjo Karolino Hanoveransko na madrigale Maura Ortensija. Enako je delal tudi Sebastijan Bach. Vse madrigale v svojem »božičnem oratoriju« je vzel iz svojih poprejšnjih posvetnih kantat itd. Celo Gluck, ki trdijo o njem, da je vsako noto natančno prilagodil situaciji in besedilu, oni, ki je najznačilnejše znal izražati melodično vsako dramatično dejanje in vsako besedo, je vzel v »Armido« pet skladb iz svojih starejših oper ter jim podložil dosela nov in nasproten tekst. (Ed. Hauslick »Vom M. Sch.«*)

A mi nečemo niti tako daleč. Ne kontrarnega teksta, temveč le značaju napeva primerne nam dovolite, da podložimo narodnim napevom. Na tak način le moremo rešiti narodne napeve pozabljenosti. Kaj nam koristi napev zapisan, kaj pomaga prostemu ljudstvu, če se napev tudi poje, kolikor mogoče posilno z raznimi nenaravnimi melodičnimi, še bolj pa harmoničnimi bolečinami na naših koncertnih odrih od naših pevskih društev. Dajte narodno pesem rajši ljudstvu, narodu nazaj s tem, da ji dovolite in uglatite pot v šolo. Ker pa ne more v njo s svojim prvotnim, vzgoji neprikladnim tekstom, dovolite, da se ji podloži drugi, njenemu značaju primeren tekst. Naj tu namen posveti sredstvo! Nasprotno pa tudi preveč tankovestni ne smemo biti. Izključiti ne smemo vsakega narodnega besedila, n. pr. o »vincu«, o »ženitvi«, o »nedolžni ljubezni« itd., kakor to delajo nekatere prepobožno pobožne gospodične tovarišice. Nikjer ne zaiti v ekstreme, držati se lepo srednje poti, in uverjen sem, da bodo vsi, dosedaj še trdovratni gg. tovariši odprli lepi naši narodni, četudi v besedilu premenjeni pesmi pot v šolo. Več o tem upam govoriti svoječasno v razpravi o »reformi ljudskošolskega petja vobče. Za sedaj samo v imenu Prelepe cvan'garce.«

E. A.

Štirinajst zborov (7 mešanih in 7 meških). Besede S. Gregorčičeve (12) in Fr. Levčeve (2). Uglasbil Jakob Aljaž, l. 1904. Cena (s poštino vred) 1 K. Dobiva se pri skladatelju in založniku J. Aljažu, pošta Dovje, Gorenjsko. — Simpatični skladatelj nam je uglasbil lep venec mešanih in moških zborov, ki bodo spričo svoje melodijoznosti, lahkote in izrazitosti vrlo služili našim pevskim zborom. Tudi težje uglasbljivo besedilo Gregorčičevo (n. pr. »Ujetega ptica tožba«, »Na bregu«, »Soči« je našlo v Aljažu razumnega skladatelja, ki izraža pesnikovo plemenitost in domoljubje v lepih, slikovitih akordih.

Vojanov — Rudolf Maister: Poezije. V Ljubljani, Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg, 1904. Omenili smo že na kratko, da je izdal slovenski častnik Rudolf Maister izbrane svoje pesmi. To je v slovenski književnosti prva knjiga pesmi, ki jih je napisal mož z oficirsko sablo. Veseli nas to toliko bolj, ker nam dokazuje, da tudi stroga in mrzla vojaška disciplina ne more zakovati v led bistrega vrelca, ki kipi v duši zavednega slovenskega vojaka-pesnika.

Slovenska javna kritika je že izrekla svojo sodbo o Maistrovih poezijah. Mi se pridružujemo tisti javni sodbi, ki je pohvalno omenjala zbirko teh pesnitev, ki je iskala vrline in priznala pesnim ceno, kakršne so vredne.

Po naših mislih je Maister epik. Verzi, ki jih je napisal on, se glase mestoma tako, kakor bi jih zapel kdo drugi. In to ni ravno slabo. Dokazuje nam, da se je Maister resno pripravljaj za svoj pesniški poklic, našel svoji pesniški naturi sorodstva med večjimi svojimi tovariši silnejšega samoraslega pesniškega ustvarjenja, se nehote navzel njih plastike in jedrnatega sloga ter se tako izkazal vrednega učenca svojih učiteljev. Vse to se je zdaj učrpalo v njegovo tvorno silo in postalo bistvo njegovih balad in romanc. Tako je danes vkljub vsemu temu sam svoj in vzporejati ga je pod marko takega in takega sloga, te in te manire. Maister je študiral življenje, kakršno je in kakršno je bilo. Nad nam navadnim ljudem neznatnimi prizori je obvisel njegov pogled, in v duši se mu je zasnova pesem, ki sili tudi nas, da gledamo in

— vidimo. Nekatere pesmi II. oddelka njegove zbirke so v resnici lepe.

Njegova lirika je izražena najlepše in najpopolnejše v »Fantovskih.« Te pesmi niso fantovske le po imenu, temveč tudi in še bolj po razposajeno živahni, kmetiškoprirodni presrčnosti, ki jo tuintam vznáša istinita fantovsko-drzna zbadljivost, mestoma pa prepaja deviško-zaljubljena narodna sentimentalnost. In to je ravno značaj narodne pesmi, in bodi značilno tudi za pesem, ki ji je enčica.

Pesmi, posvečene Marici, so skozinskoz erotiske. Kako naj poje drugače pesnik, ki poklanja take darove svoji izvoljenki! Toda mi ne moremo prisoditi hvale vsem tem pesmim. Zdi se nam ob nekaterih, da je iskal pesnik originalitete. In sedaj čutimo to iskanje, ker ne najdemo iskanega. Izgubilo se je in skrilo, ker ga je iskal pesnik bogvekje zunaj sebe, in se mu ni oglasilo samo ob sebi v prsih. Kdor primerja n. pr. pesmi »Posmrtna idila«, »Deklinacija«, »Bohème« s pesmima »Ne boj se!« »Sam,« nam pritrdi. Pretirane primere niso nikoli nič prida.

Torej: Maistrove »Poezije« so lepa pesniška zbirka, izvečine refleksivne npravi. Brez ozira na levo in desno in brez vprašanja, kaj poreko ljudje, jih je zapel mladi pesnik slovenski javnosti. Ali jo je zadovoljil — to ve danes. Prej ni pozvedoval, ker mu je bilo do tega, da zadovolji samega sebe. Sedaj ve, koliko zna. In da zna, to mu povemo tudi mi.

Vestnik.

Učiteljski konvikt. G. Fr. Križnar, nadučitelj v Šenčurju pri Kranju nabral v veseli družbi pri Grajžarju 2 K.

Kolekta poštinih znamk za učiteljski konvikt. Iz mariborske okolice kolekta št. 24; iz gornjegradškega okraja kolekta št. 56; iz litijskega okraja kolekta št. 29.

Učiteljski dobrotniki. Čestilci nadučitelja Jakoba Marna na Viču povodom njegove učiteljske 40 letnice 23 K 30 h; g. Ludovik Špilar, trgovec v Št. Petru na Krasu 1 K 30 h; g. A. Slamberger, c. kr. notar v Kranju 10 K; g. Valentin Golob, trgovec v Ljubljani 2 K; g. Davorin Sinkovič, c. kr. gimn. profesor v Ljubljani, 2 K; g. Ivan Jebačinova »Prva jugoslovanska tovarna za kavine surogate« v Ljubljani na račun pokroviteljine 50 K; g. L. Mikusch, posestnik v Ljubljani 5 K; g. Dragotin Zupančič, posestnik v Ptuj 2 K; g. Marija Zupančič, posestnikova soproga v Ptuj 2 K; g. Ivan Hrast, tajnik Mestne hranilnice v Ljubljani, 5 K; g. Alojzij Pogačnik, gostilničar v Ljubljani, 5 K; učiteljsko društvo za ormoški okraj na račun pokroviteljine 50 K, (čisti dohodek koncerta z dne 8. kimovca); g. Alojzij Zajec, vinotržec in posestnik v Šiški, 10 K; g. Maksimilijan Pleteršnik, c. kr. gimn. profesor v Ljubljani, 10 K; g. Martin Petelin, c. kr. gimn. profesor v Ljubljani, 3 K; g. Anton Globočnik, c. kr. vladni svetnik na Dunaju, 10 K. Živili učiteljski dobrotniki in nasledniki! Bog plati!

Čekovni promet učiteljskega konvikta. Letnina a 2 K za l. 1904: Gdč. Josipina Schott, učiteljica v Litiji; g. F. Križnar, nadučitelj v Šenčurju pri Kranju; gdč. Mici Schlaipach, učiteljica v Šenčurju pri Kranju; g. Josip Slekovec, nadučitelj na Jarenini; g. Jernej Črnko, učitelj na Jarenini; g. Josip Čonč, učitelj na Jarenini; gdč. Anka Wanda, učiteljica na Jarenini; g. P. Wudler, nadučitelj v Ljubnem na Štajerskem; gdč. Fr. Bašelj, učiteljica v Ljubnem, (1 K); gdč. M. Uderman, učiteljica v Ljubnem (1 K); g. Fran Leban, učitelj-voditelj v Trnovem pri Gorici; g. Fran Avser, učitelj na Bohinski Beli; g. Matej Kavčič, nadučitelj v Jurkloštru, gdč. Ana Poglajen, učiteljica v Jurkloštru; g. Andrej Kmet, nadučitelj v Cerkljah; g. Josip Lapajne, učitelj v Cerkljah; g. Anton Mahkota, učitelj v Cerkljah; gdč. Ivana Bohinec, učiteljica v Cerkljah; gdč. Pavla Krušič, učiteljica v Cerkljah; g. Fran Orel, učitelj v Kortih v Istri, Jakob Dimnik, blagajnik.

Učiteljska imenovanja. Viljem Zirkelbach je imenovan za Podbrezje; Andr. Skulj za Tržišče; N. Peterlin za Studenec in Josip Ambrož za Čatež.

*) Navesti se dajo še mnogi, mnogi taki slučaj pri drugih novejših in najnovejših skladateljih.

Božične počitnice. Dne 15. t. m. je imel dež. šolski svet kranjski sejo. Sklenili so da pridejo v veljavo zopet božične počitnice, kakršne so bile v navadi prej. Če smo mi kaj pripomogli k temu, nas prav veseli.

Nove šole. Nove enorazrednice se ustanove na Štangi, na Primskovem v litijemskem okraju in v Zadlogu pri Črnem vrhu. Šola v Begunjah pri Cerknici se razširi na tri razrede.

V pokoj! Tako zapoje zmeraj nasilnikov bič, kadar hoče spraviti spoti koga, ki mu ni po volji. S silo hočejo trgati nekatere naše ljudi od dela, ki jim je pilo in izpilo najboljše telesne moči, da čimprej dohirajo in pocepaajo od jeze in sramu. Toliko, da jih precej ne pobijejo v prah, kakor so pobijali sužnje brezvestni rimski plemiči. Pustite ljudi, da delajo, dokler imajo voljo, moč in zakonito pravico. Kadar pride doba, gre vsak sam rad v pokoj, saj ni prijetna služba, kjer nudijo poštemu delavcu kamen namesto kruha.

Šolske veselice so koristne in vplivajo vzgojevalno na srce in samozavest mladine, če niso prepogoste in predolge. Take škodujejo že zaradi tega, ker so v nasprotju s fizično silo mladine in ker je treba zanje žrtvovati preveč dragocenega časa. 14. t. m. so imeli v Št. Rupertu pri Velikovemcu v »Narodni šoli« šolske veselice, pravzaprav slavnostno božičnico, kakor jo imenuje dotično vabilo. Vzporedni obsegal nič manj nego 14 glavnih točk. 1. točka je obsegala še točko a in b, 5. a—č, 9. a—h, torej še 12 točk, kar dá skupaj 26 točk. To morajo biti koroški slovenski otroci pravi orjaki, da zmagajo toliko fizičnega napora, a čč. šolske sestre, ki vodijo imenovano šolo, prave pedagoške diletantke, da prirejajo nedolžni mladini take torture, ki jih še hudo-mušno imenujejo — slavnostno božičnico. Ta slavnost je morala trajati pomalem 5 ur, kar je preveč za onega, ki poje, igra in deklamuje, kakor za onega, ki posluša. Kar je preveč, ni nikjer prida. To naj uvažujejo tisti, ki jim velja. Če ne-čejo, bo njim samim v škodo.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani nas prosi, da priobčimo ta dva dopisa njenega vodstva: V koledarju za leto 1903., ki ga je izdalo vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda, nahaja se tudi »Vestnik« družbe za leto 1903. Ako pregledujemo ta vestnik nekoliko natančneje, prepričamo se lahko, da nam je neprijetno ogledalo onih podružnic, ki so spale tudi v letu 1903. A nekaj teh se je začelo zadnji čas že gibati in oživljati. Smelo trdimo, da bi se lahko oživele vse naše podružnice, da bi lahko vse procvitale in se koncem leta ponašale z dostojnimi doneski. Častiti domoljubi! Glavna opora naši družbi so vselej bile in morajo tudi v naprej ostati naše podružnice. To nam bode načelo našega nadaljnjega postopanja. Z vsemi močmi bomo odslej delovali na to, da se vzdramijo vse in da ne zaspi niti ena — vsaj po naši krivdi ne sme zaspati. Ker se leto 1904. približuje svojemu koncu, in ker bi se radi ponašali, ko izdamo v prihodnjem letu koledar za 1906., z dejstvom, da ni ostal naš klic, glas upijo-čega v puščavi, marveč da je našel odmev v vseh naših podružničnih odborih, in v vseh srcih čč. rodoljubkinj in rodoljubov, obračamo se do vseh teh z nastopnim nasvetom ter svojo vljudo prošnjo: Tam, kjer naše podružnice spijo in niti svojih odborov večinoma ne naznanijo v Ljubljano, tam se žrtvuj posamezna rodoljubkinja, posamezen rodoljub ter naberi kako vsoto kot prispevek za našo družbo ter jo upošlji naravnost naslovom: »Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani«. Ako dobimo take zneske s pripomnjo, da se upošljujejo kot prispevke te ali one podružnice — vsaj do konca letošnjega leta — izkazali jih bomo kot prispevke dotičnih podružnic v prihodnjem koledarju za l. 1906. Tem načinom bo obenem oživela dotična podružnica. Če dosežemo na ta način, da se zmanjša število spečih podružnic, častno bode to ne le za našo družbo sploh, nego tudi za dotično podružnico; posebej pa še za le tako delujoče rodoljubkinje in rodoljube. Z delalnostjo in neumornim trudom, čč. domo-rodinji in domorodci naprej ter naprej — in družbi se bode sčasoma godilo tako dobro, kakor jej to želite, Vi in mi.

»Mal položi dar — Domu na altar« je bilo vedno vo-dilno geslo naše družbe, kadar se je šlo za to obremeniti slovensko javnost s kakim novim davkom v prid prepotrebne družbine blagajne. — »Mal položi dar — Domu na altar« je

bila vedno vodilna misel družbinemu vodstvu, kadar je hotelo odpreti družbini blagajni vir novih dohodkov. Prav to geslo je pa tudi vodilo družbino vodstvo v njega 155. seji z dne 12. oktobra 1904. Povodom sklepa v tej seji se »Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani« oglašča danes pri slavnih uredništvih in društvih, pri vseh rodoljubnih Slovenkah in domorodnih Slovencih. A danes ne zahteva nikakih novih denarnih prispevkov ali novih narodnih davkov. Prosi le, da ji vsakdo izmed njenih dobrotnikov prepusti to, kar premnogi izmed njih kakor nerablivo vržejo od sebe. Neštete so v po-sesti slovenskega naroda se nahajajoče rabljene poštne znamke. Le malokdo se ukvarja s tem, da jih zbira in ureja — večina jih zametuje. Ako pa bi ves slovenski narod vse te v njega po-sesti se nahajajoče rabljene poštne znamke podaril naši družbi, bila bi to nova in znatna podpora družbini blagajni. Vsaka pošiljatev takih znamk nam dobro dojde, za vsako pošiljatev bomo hvaležni, naj bodo že urejene ali tudi neurejene zbirke inozemskih ali domačih rabljenih poštih znamk. Nikdo Vas, Slo-venke in Slovenci, naj torej odslej ne odstranjuje rabljenih poštih znamk. Če jih pridno nabira, shranjuje in nam da-ruje, zagotovi si hvaležnost podpisanega vodstva in podpirane slovenske dece. Vsa slavna časniška uredništva pa naprošamo, da sprejemajo po posameznikih darovane poštne znamke ter je ob priliki upošljujejo podpisanemu družbinemu vodstvu, za kar jim bode vže naprej izrečena najiskrenejša zahvala.

Šolska reforma na Niževavstrijskem. Dne 2. t. m. je prišla k ministrskemu predsedniku deputacija krščansko-soci-alnih okrajnih šolskih svetov s prošnjo, naj novi šolski zakon čimprej predloži cesarju v potrjenje. Dr. pl. Koerber se je skliceval na tozadevno izjavo naučnega ministra ter pripomnil, da vsled razburjenja nasprotnikov sedaj ni mogočna sankcija; nastopiti mora zopet mir. Končno je ministrski predsednik izjavil, naj učitelji mirno potrpe, zakaj vlada goji za gmotni položaj učiteljstva največjo naklo-njenost in splošno zanimanje. To so res lepe besede, a vprašanje je, kdaj bodo te besede — postale meso?!

Velika razstava risarjev se vrši v Zagrebu od 22. de-cembra t. l. do 15. januarja 1905. »Hrvatsko društvo za unapredjenje uzgoja« ima sekcijo »za promicanje umjetničkoga obrazovanja«, ki priredi vso izložbo pod neutrudljivim delovanjem ravnajočega učitelja g. Ivana Tomašića. Razstavljene bodo risarije učencev, izgotovljene v moderni smeri, risane v zabaviščih, ljudskih in meščanskih šolah, realkah, gimnazijah in preparandijah Avstrije, Ogrske, Nemčije, Švice in drugih dežel. — Obenem se vrše tudi razna predavanja o risanju v modernem smislu. G. Tomašić bo pre-daval o svoji metodi, ki je največ prikrojena po Kuhlman-novcih; tudi delo g. Marina bo kritikoval posebni strokovnjak. Kakor vse kaže, bo razstava s predavanjem vrlo zanimiva. Ker tudi slovenski učitelji baš sedaj eksperimentujejo z no-vimi metodami o risanju, je pričakovati, da se isti mnogo-brojno podado v Zagreb k bratom Hrvatim v pouk.

Kmetijski tečaj v Mariboru. S privoljenjem štajer-skega deželnega odbora in privolitvijo c. kr. ministrstva za bogočastje in nauk se bodo vršili tudi leta 1905. na štajerski deželni sadjerejski in vinorejski šoli v Mariboru v mesecih marcu in juniju kmetijski učni tečaj za poučevanje ljudsko-šolskih učiteljev v sadjereji in vinoreji, in sicer za 20 udele-žencev. Udeleženci tečaja, ki dobe za to potnine in hranarine po 100 kron, dobe za ta namen dopust in se zanje za dobo tega dopusta ne namestijo suplentje, zaradi česar se navadno more le ozirati na učiteljske osebe večrazrednih ljudskih šol. V smislu odloka c. kr. deželnega šolskega sveta z dne 7. novembra 1904. št. 12.343, opozarjamo učitelje ljudskih šol ter pripominjamo, da je dotične, kolka proste prošnje vložiti najkasneje do 1. prosinca 1905. pri pristojnem okraj. šolskem svetu. V dotični prošnji je navesti, je-li se že kateri učitelj dotične ljudske šole udeležil takšnega tečaja in katerega leta, bo-li prošnik v stanu, da v tečaju pridobljeno znanje na svojem službenem mestu, ker se nahaja ondi drevesnica in trtnica, praktično uporabi in če morda deluje na katerem obstoječih kmetijskih nadaljevalnih tečajev, da bo na ta način mogoče pri majhnem številu udeležencev zadeti pravo izbiro.

Slovenska javnost in naše učiteljice. V »Omladini« z dne 1. t. m. čitamo: Naročnica »Omladine« nam piše: Slovenski učitelji bijejo z vso odločnostjo gospodarski in politični boj. V slovenski politiki so že danes povsod močno upoštevan faktor in postanejo to še bolj, čim se jim izboljšajo njihove gnotne razmere in šolstvo, iz katerega izhajajo. Čudno je tedaj, da se poleg v politiki in v vsakem izobraznem in gospodarskem gibanju tolikrat imenovanih učiteljev prav malo, da, skoro prav nič ne čuje o — slovenskih učiteljicah. Skoro 1000 jih je, pa ne pridejo v našem javnem življenju v poštev; v bojih za plače, ki se vendar i njih tikajo neposredno, jih redkokdaj vidiš. Da se s politiko ne pečajo, še dokaj odgovarja njihovi naravi in poklicu. Da pa se stanovskih dolžnosti in važnih nepolitičnih kulturnih vprašanj ne spominjajo, ni hvale vredno. 1000 učiteljic, razdeljenih po vseh pokrajinah slovenskih med narodom! Kakšna imponantna sila bi bila to, če bi začela delati, če bi dala delu pravo smer, če bi bila dostojno organizovana. Kako izdatno bi mogla moškemu kolegu pomagati kot sobojevnica! Danes smo slovenske učiteljice mrtva veja v slovenski javnosti, mnogokatera niti narodno ne čuti, kaj šele dela. Ali bi ne bil čas, da se i me vzdramimo? Krivda je v nas samih, pa tudi odpomoč.

Listnica uredništva.

F. G. v. L. Za letos Vas ne smejo preterirati, zakaj razsodba deželnega šolskega sveta ni postala pravomočna, ker ste pravočasno vložili rekurz proti tej razsodbi. Dokler pa rekurz ni rešen, uživajte še vse pravice. V interesu našega stanu Vas prosimo, da nas obvestite, kako bo ravnal deželni šolski svet. — Vsem prijateljem in somišljenikom vesele praznike in srečno Novo leto!

Zahvala.

Podpisana se tem potem najiskrenejše zahvaljujem vsem blagim dobrotnikom, ki so s prispevki pripomogli, da se je mojemu nepozabnemu soprogu postavil tako lep nagrobni spomenik. Posebno še izrekam presrečno zahvalo gospodu nadučitelju Farčniku, predsedniku »Savinjskega učiteljskega društva«, za njegov ne majhen trud ter g. šolskemu ogledi Francu Prislanu v Braslovčah, ki je brezplačno pripeljal nagrobni kamen iz Celja.

Bog povrni vsem!

Fani Jarc,
nadučiteljeva vdova, sedaj
v Ljubljani.

Uradni razpisi učiteljskih služb.

Št. 2154.

Kranjsko.

Na enorazredni ljudski šoli v Godoviču se razpisuje s tem učno mesto v stalno nameščenje.

Pravilno opremljene prošnje naj se predlagajo semkaj predpisanim potom do dne 12. januarja 1905.

Prosilci, ki v kranjski javni šolski službi še niso stalno nameščeni, morajo z državno-zdravniškim izpričevalom dokazati, da imajo popolno telesno sposobnost za šolsko službo.

C. kr. okrajni šolski svet v Logatcu, dne 11. decembra 1904.

Št. 2141.

Na trirazredni ljudski šoli v Žireh se razpisuje s tem eno učno mesto v stalno nameščenje.

Pravilno opremljene prošnje naj se predlagajo semkaj predpisanim potom do dne 9. januarja 1905.

Prosilci, ki v kranjski javni šolski službi še niso stalno nameščeni, morajo z državno-zdravniškim izpričevalom dokazati, da imajo popolno telesno sposobnost za šolsko službo.

C. kr. okrajni šolski svet v Logatcu, dne 8. decembra 1904.

Št. 2570.

Na dvorazredni ljudski šoli v Velikem Podlogu se razpisuje s tem nadučiteljska služba v stalno, oziroma začasno nameščenje.

Pravilno opremljene prošnje naj se predlagajo semkaj predpisanim potom do 5. januarja 1905.

„Učiteljski Tovariš“ izhaja 1., 10. in 20. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 8 K, pol leta 4 K, četrt leta 2 K. Spisi naj se blagovolijo pošiljati samo pod naslovom: Uredništvo „Učiteljskega Tovariša“ v Idriji. Naročnino pa prejema gosp. Frančišek Črnagoj, nadučitelj v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljke naj se pošiljajo franko. — Oznanila in poslanice se računajo za stran 30 K, pol strani 16 K, 1/2 strani 10 K, 1/4 strani 8 K, 1/8 strani 4 K; manjši inserati po 20 h peti vrsta. Večkratno objavljenje po dogovoru. Priloge poleg poštnine 6 K.

Izdajatelj in odgovorni urednik Radivoj Koréne. — Last in založba „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“, Tiska „Narodna tiskarna“ v Ljubljani.

Prosilci, ki še niso stalno nameščeni v kranjski javni šolski službi, morajo dokazati z državno zdravniškim izpričevalom, da imajo popolno sposobnost za šolsko službo.

C. kr. okrajni šolski svet v Krškem, dne 9. decembra 1904.

Št. 634.

Štajersko.

Na enorazredni ljudski šoli v Sele-Vrhah (blizu Slovenjegrada) je popolniti mesto učitelja in šol. vodje z dohodki po III. krajnem razredu in z lepim prostim stanovanjem.

Pravilno opremljene prošnje se imajo vložiti postavnim službenim potom do 31. decembra 1904 pri krajnem šolskem svetu Sele-Vrhe, pošta Slovenjegradeč.

Godbe sposobni prosilci imajo prednost.

Okrajni šolski svet Slovenjegradeč, dne 28. novembra 1904.

Naš denarni zavod.

Geslo: Kar plodonosno naložim,
v pomoč le sebi podarim.

Hranilnica in posojilnica Učiteljskega konvikta v Ljubljani,
registrirana zadruga z omejenim jamstvom.

Vplačuje in izplačuje se vsak četrtek od 11.—12. ure dopoldne in vsako soboto od 5.—1/2 7. ure zvečer ali pa vsak dan potom poštne nakaznice ali c. kr. poštne hranilnice (čekovni račun št. 866.312). Za drugače storjena vplačila zadruga ni odgovorna.

Sprejem hranilnih vlog po 4%, oddaja posojil na osebni kredit po določenih rokih vračevanja (glej spodaj) proti zadostni varnosti. Za tako velja: vsaj eden dober porok (in plačnik), zastava premičnin, zemljišč in knjiženih terjatev, predznanba na plačo ali penzijo.

Prošnje za posojila brezplačno proti vpošiljavi 20 h v poštah znamkah za frankaturo. Tudi prošnjam za posojila naj se priloži poštna znamka za 10 h za dopošiljatev rešitve.

Vsaki 100 K posojila (dva pasivna deleža) se vrača po načinu:

A	v 12 mesečnih rokih, in sic. 11 rokov à 9 K — h, 12. rok 4 K 73 h
B	» 18 » » » 17 » » 6 » — » 18. » 3 » 56 »
C	» 24 » » » 23 » » 4 » 50 » 24. » 4 » — »
D	» 38 » » » 37 » » 3 » — » 38. » — » 66 »
E	» 46 » » » 45 » » 2 » 50 » 46. » 1 » 81 »
F	» 60 » » » 59 » » 2 » — » 60. » — » 70 »
G	» 70 » » » 69 » » 1 » 75 » 70. » 1 » 42 »
H	» 85 » » » 84 » » 1 » 50 » 85. » 1 » 26 »

Zadružni lokal je v Ljubljani, Zaloška cesta št. 5.

Ne zabite
„Učiteljskega
konvikta!“

Zahtevajte

cenike

za po najnovejših predpisih izdelane

šolske zvezke

pri

Iv. Bonaču v Ljubljani.

Istotam se dobivajo tudi vse šolske
potrebščine.